

"Böyle hayvanlar için bu kelimât-ı mukaddese tercüme ve tahrif edilmez ve tehcir edilmezler; bu tahkire karşı titreyen mezaristandaki ehl-i kuburu aleyhlerine döndürmektir,.." ifadesini nasıl anlamalıyız?

İslam ümmeti, senelerce dili ve coğrafyası farklı kavimlerden olmasına rağmen, ümmetin ortak paydası ve ortak dili olan İslam sembollerini muhafaza etmişlerdir. Dünyanın neresine gidilse, bir parola ve simge olan ibadetin dili hep aynıdır. Bu ortak sembolümüzü ceddimiz olan ve kabirde yatanlar da yaşatmışlardır. Bizim de şimdi onlar gibi yaşatmamız iktiza ediyor.

Şayet birkaç dinsiz ırkçı istedi diye asırlık ortak dilimizi imha eder isek, kabirde yatan ceddimizin aleyhine ve karşısına dikilmiş oluruz. Mahşerde hepimizden hesap sorarlar. Bir kaç dinsizin dostluğuna bedel, bütün kabirde yatan ceddimizi aleyhimize almış oluruz..

Nasıl Çanakkale'de iki yüz elli bin şehit vatan ve din için hayatlarını feda etmişlerdir. Şimdi biz kalkıp vatani ve dini birkaç dinsizin hatır ve dostluğuna feda etsek, o iki yüz elli bin şehidin hepsi bizden alacaklı ve davacı olurlar.

Zira hayat sadece bu dünyaya mahsus değildir. Hakiki ve gerçek hayat, ebedi olan uhrevi hayattır. Öyle ise ceddimize ve şehitlerimize mahşerde hesap vermemek istiyor isek, biz de onlar gibi dinimize ve sembollerimize sahip çıkmalıyız.

İkinci bir mana; bizim örf ve ananemizin en büyük senet ve vesikaları tarihimiz ve mezar taşlarımızdır. Şimdilerde birkaç dinsiz ırkçının dediği gibi, bizim ceddimiz ve kültürümüz Cengiz ve Hülagu değildir. Şayet bizim ceddimiz ve örfümüz Cengiz ve Hülagu dersen, bütün tarih ve mezar taşları senin aleyhinde konuşur ve seni susturur, demektir.